

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΜΦΩΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΙΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 16.

‘Ο Γζάννης κι’ ο Μαρής,
μιλούνε κι’ άπορείς.

Γ. — Τώρα λοιπόν πώμυρισε τής άνοιξης ή χάρι
κι’ εισέτι ο χειμών λυσαῖ
και τόν ‘Απρίλιον φυσᾶ
ὁ γρός τοῦ Γενάρη.
τώρα ποῦ βελτιώνεται ὁ τόπος ἐκ βαθέων
και μεταθέσεις γείνονται δημοτικῶν ἀνθέων,
τώρα ποῦ μετετέθησαν κι’ ὁ πρόεδρος κι’ ὁ Βλάχος
κι’ ἔμειν’ ὁ Νικολόπουλος θεμελειώδης βράχος,

Τώρα ποῦ κάτου στοῦ γυαλοῦ
βγήκαν τὰ ἔργα λάδι
κι’ ἡ μπίγα πάει στοῦ καλοῦ
μέ τὸ Γεωργιάδη,
τώρα ποῦ νέων ἐκλογῶν δημιουργεῖται ἔθλος
και με τὸ ἔξυμα δυνατὸν
στον δῆμον τῶν Ἀθληνητῶν
συντρέχει κι’ ὁ Παβιόλος,

Τώρα σ’ αὐτὰς τὰς εὐτυχεῖς κι’ εὐδαίμονας ἡμέρας
κι’ ὅστερ’ ἀπὸ τίν’ θριάμβον ἐκείνης τῆς Δειζέρας,

δεχτήκαμε τὸν Πεταλᾶ με ἄλλους δεκαῆξη
τοῦ μακαρίτου ‘Οθωνος τὴν ἔξωσιν νὰ παίξῃ.
Μ. — Πῆγες λοιπὸν στοῦ θέατρο ;
Γ. — ‘Ω λέει ἂν ἐπῆα !
‘Ετοῦτα εἶναι θέατρα κι’ ὄχι μού λὲς Γκράν-βία !
‘Εμὲ σ’ αὐτὰ τὰ θέατρα μ’ ἀρέσει νὰ πηγαίνω
π’ ἀκούω τὰ ἰωμέικα και τὰ καταλαβαίνω
κι’ ὄχι σ’ αὐτὰ τὰ φράγκικα ποῦν’ ὄλο ἰταλίδες
κι’ ἡ γλῶσσα τους εἶν’ εὐληπτος μόνον στοὺς παραλήδες!

Νὰ μὴν ξανάρθουν ἰταλοὶ
γιὰ νὰ τοὺς ἔχουμε μπελᾶ
μ’ ἐνεθουσίασε πολὺ
ὁ θίαςος τοῦ Πεταλᾶ
κι’ ἰδίως ἀνεπτέρωσε τὸν ἐθνικόν μου πόθον,
ὅταν ἐβγήκε στὴ σκηνῆ ὁ μακαρίτης ‘Οθων.

Τί βασιλεὺς μ’ ἑλληνικὴ στοργὴ και περηφάνεια !
‘Ηταν κι’ ἡ κρᾶσι του γερῆ
κι’ οὐδέποτε μωρὸ Μαρῆ
ἐπήγαινε στὰ μπάνια.
Εἶχε και μιὰ βασίλισσα κοιζάμου γυναικᾶρα
και γι’ ἄλλες ὅσες νᾶβλεπε δὲν ἔδινε δεκάρα.
Οὔτε ποῦ εἶχε και λεφτὸ ποτὲ ὁ μακαρίτης.
Και τὸ μισθὸ του τὸν ξερὸ
τὸν ἔστεργε πολὺν καιρὸ
στον πόλεμο τῆς Κρήτης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΕΟΥΡΙΟΥ

Μ. — Εἶσαι λοιπὸν ‘Οθωνιστὴς καθὼς ἀπονοῦ Γζάννη.
Γ. — ‘Εμὲ κανέναν βασιλῆα και προίγιην δὲν μού κάνει!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ4Υ1Φ20104

ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ Πεταλᾶς
ἔδωσε χάριτας πολλὰς
στὸ βασιλεῦσά τὸν πρῶτο,
λέω πῶς ἦταν τυχερὰ
νὰ ἔχη τόση διαφορὰ
τὸ δευτέρό μας λότο.

×

Θέατρο Μαριῆ ναι τοῦτο
πῶχει φουσιανέλας πλοῦτο
καὶ τὸν Ὀθωνα στή μέση
μὲ σελάχι καὶ μὲ φέσι
νὰ πετάη σὰ σαῖνι
τέτοιο θέατρο μ' ἀρέσει
κι' ὄχι νὰ μου λὲς βελέσι
τῆς Μαρίας τοῦ Καντίη!

×

Πάντα τῶλεγα τοῦ Δήμου πῶς δὲν ἔκανε καλὰ
τῆς δεκάρες μας νὰ στέρνη
κι' ἱαλίδες νὰ μᾶς φέρνη
νὰ σηκώνουν σ' ὀπερέτες τὰ φουσιάνη τους ψηλά·
καὶ γι' αὐτὸ τὸ σκαιδαλῶδες καὶ προκλητικὸν ἀστεῖον
νὰ θυμῶνη κι' ὁ Δεσπότης κι' ὄλο τὸ ἱερατεῖον
καὶ νὰ λέη κι' ὁ Τσιγκέλος ἐν θρησκευτικῇ ὁρμῇ,
« κύριε ἐλεησόν με, ὅτι ἔκλυτος εἰμί! »

×

Μελοδράματα σὰν τότες
ποῦσαν ἄλλοι θιασῶτες
κι' εἶχ' ὁ τόπος ἄλλες χάρες,
δύσκολα τὰ ξαναφέρουν ἢ ὀλίγες μας δεκάρες,
κι' ἀπὸ νῆρχονται τερόροι
νὰ λαλοῦνε σὰν κοκόροι
καὶ κοντράλτο ποῦ νὰ κἀνη σὰ νὰ δέροννε σινλί,
καὶ ν' ἀκοῦς τὸ Ῥιγολέτο μ' ἐνανήμυσι βιολί,
κι' ὁ Δαμπρούνας προικισμένος μὲ τὸ Δῆμο νὰ γελᾷ,
προτιμότερος ὁ οἰστρός τοῦ κυρίου Πεταλᾶ.

×

Βαρεμένος ἀπὸ τόσα μελοδράματα γελοῖα,
ὁ κοσμάκης ὁ καῦμένος
ἔτρεξε σὰ διψασμένος
γὰ νὰ ἰδῆ τὴν Ἀμαλία,
καὶ τὴ γλώσσα του ν' ἀκούσῃ νὰ μιλεῖται στὴ σκηνῇ,
ἢ ὁποῖα ἐξ αἰτίας
κἀποίας ἀριστοκρατίας
δὲν μπορούσε νὰ φανῆ!

×

Κόσμος ἦτανε στὰ σάνια κι' ὄλο μόρτιδες ψηλά·
δίχως ἄλλο νὰ ξανάρτης τῶλεγα τοῦ Πεταλᾶ
νὰ μᾶς κάμης τὸ Νταβέλη
κι' ἄλλα δράματα φαιδρὰ,
καὶ καθόλου μὴ σὲ μέλλη
ἂν ὁ Γρήσας δὲν θὰ δρᾷ.

×

Ἦταν κι' ἡ κνράδες ὄλες μὲ κοστούμα νουβωιτέ,
κι' ἦσαν στὰ σκαμνὰ τὰ πρῶτα
ἄνθρωποι ποῦ στὴ Μασκότα
δὲν ἐπάτησαν ποτέ!
Καὶ ἀνήχεοντο τροχάδην σ' ὑπερώων κορυφὰς
πρόσωπα ποῦ μέχοι τοῦδε δὲν τὰ εἶδε Μουσταφᾶς!

×

Τώρα τοῦ Φανφάν τὰ κόρνα τὰ ἐλειτολογῶ
καὶ θὰ θέλω θεατρίνους ἀπὸ κειοὺς ποῦμαι κι' ἐγώ!
Εὐρωπαϊοὺς σὺν τοῖς ἄλλοις, λίγους ἔχει τ' Ἀργουστόλη
τώρα ἔσμιξε τὸ αἷμα κι' ἔλληνες ἐγίναμ' ὄλοι·
ἔλληνες ποῦ μὲ τὸ ὕφος τὸ ἐμπολιτιστικόν.
λέμε πῶς περιφρονοῦμε κάθε τι ἑλληνικόν!

×

Μ. — Εἰς τὰς Νεφέλας ἦσουνε;
Γ. — Πῆγα καὶ στῆς Νεφέλες
ποῦ δὲν ἐπιτρεπώτουνε νὰ μπαίνουνε κοπέλες
καὶ ὄσοι ἄνδρες ἦτανε σὲ νόμου ἡλικία,
μὲ ἀγωνία φοβερῇ
πῆγαν ν' ἀκούσουνε Μαριῆ
πᾶν ὅτι θὰ προσέκρουεν εἰς ὧτα γυναικεία!

×

Μ. — Καὶ εἰς τὰ ὧτα σου λοιπὸν τὸ ἔργον πῶς ἐφάνη;
Γ. — Ἡ κωμῳδία μ' ἐννοεῖς εἶναι τ' Ἀριστοφάνη
ποῦ δὲν κρατοῦσ' ἢ πένα του καμμὰν εὐσχημοσύνη.
Μ. — Γὰ πέσ' μου τη. Μὴν ντρέπεσαι δὲν εἶμι δεσποσύνη!
Γ. — Μὴ κόνιτα κι' ἕνας κόκορος ἦτανε στὸ κοτέτσι
κι' ὁ κόκορος...

Μ. — Θὰ πείραζε τὴν κόνιτα.
Γ. — Κᾶπως ἔτσι!

×

Μ. — **ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΣ**
ἀπὸ τὸν θεὸν μὴδὲν
μὴ κωμῳδία νᾶχη!
Γ. — Θὰ σοῦ τὰ πῶ μοῦσὲ Μαριῆ
μὰ νὰ μαστε μονάχοι,

Μ. — Είμαι πολὺ περίεργος νὰ μάθω τὸ σκοπὸ τῆς.
Γ. — Καὶ μ' ὄλα τὰ ἐμπόδια ποῦ ἔφερ' ὁ Δεσπότης
καὶ μ' ὄλα του τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν εἰσαγγελέα
διὰ νὰ μὴ παρασταθοῦν συμβάντα φρικαλέα,
οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ἐπήρανε τὴ χύση
καὶ ἐμπαίνανε στὸ θέατρο μὴ ὥρα πρὶν ἀρχίσῃ!

×

Ἐπερβαίνουσι ἢ νεφέλες
πάσης ὑπερέτας τρ' ἄλλ' ἐς,
καὶ ἄκουσά σου κάθε ἄτιο
ὀλοφύχως νὰ γελᾷ,
τὸ Δημήτριον τὸν Τουλίατο
καὶ ἄλλα πρόσωπα πολλά.

— x x x x —

FIANCE

Γι' αὐτὸν πῶστέλιζε κάθε σαλόνι,
γαρσόνι τέλειο, σωστὸ λιόνι,
γι' αὐτὸν πῶχόρενε μὲ τόση χάρι,
ἔλεγα, βέβαια κάποια θὰ πάρη!

×

Γι' αὐτὸν ποῦ ἦτο λ' ἀφάν γκατὲ
καὶ ἤθελε κρέμες καὶ πῖτι πατὲ,
γι' αὐτὸν ποῦ εἶχε τὸ παρδεσσὸν
φοδράδο μὲτα ὄλο μὲ σ ο ὄ
καὶ ἦταν τὰ λόγια του σὰν καταίφι,
ἔλεγα βέβαια πῶς θέλει νύφη!

×

Καὶ νύφη ἦθελε. Δὲν ἦταν ψέμμα.
Τὸ μορτυροῦσε κάθε του βλέμμα
κάθε του κίνημα, κάθε του λέξι,
ἦτο σὰ νᾶλεγε « ποῖα θὰ μὲ μπλέξῃ ; »

×

Καὶ νὰ πῶφάνηκε ἡ εὐκαιρία!
Νύφη ζητοῦσε ἀπὸ πολλοῦ,
καὶ ἐδῶ ἐφήρμοζε τὴ θεωρεῖα
ἀλλὰ ἡ π ρ ᾱ ξ ι ε ἦταν' γι' ἄλλοῦ!

×

Ἄς εὐτυχήσῃ ὁ φιανσὲ,
ποῦ σὰν νὰ ἦτανε σοφὸς κριτής,
ἐδῶ τὰ δούλευε ὄλο βερσὲ
καὶ ἄλλοῦ εἰργάσθη τοῖς μετροητοῖς.

ΧΩΡΙΣ ΦΟΒΟΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΠΑΘΟΣ

Ἡ ἐφημερίς « Κώδων » κατώρθωσε νὰ ἐπισύρῃ τὴν
γενικὴν προσοχὴν διὰ κυρίου ἄρθρου, ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 138
φύλλῳ τῆς.

Καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος ταύτης
ἐμηκτυροῖσθησαν ἱερὰ καὶ ὄσια καὶ καθυβριόσθησαν αἰσθη-
ματα ὅσα ἐξέρχονται τῶν ἔργων τῆς κομματικῆς παλαί-
στρας.

Εἶναι καὶ τοῦτο ἐν εἶδος ἐπιδείξεως διὰ τοὺς μαχητὰς
τοῦ λόγου καὶ τοῦ καλάμου τοὺς μὴ αἰσθανομένους τὴν
διάθεσιν ν' ἀνοηταίνουσι χάριν ἰδεῶν ἢ νὰ δαπανοῦν ὑπὲρ
τούτων τὰς δυνάμεις των ἀφιερωθείσας εἰς ἐπωφελεστέ-
ρους ἀγῶνας καὶ πρακτικωτέρους θριάμβους.

Ὁ γράφων ἐν τῷ « Κώδωνι » δύναται νὰ εἶναι εὐχαρι-
στημένος δι' εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν δὲν εἶναι μόνος. Ἄν
μὴ ἔχη τὴν τιμὴν νὰ ἡγήται τῆς Σχολῆς ἣτις ἔργον ἔχει
τὴν περιφρόνησιν παντὸς αἰσθήματος μὴ ταπεινοῦ καὶ τὸν
χλευασμὸν πάσης εὐγενοῦς προσπαθείας, ὡς εἶναι ὅμως
ὑπερήφανος δεχόμενος τὰ συγκαρητήριά της.

Ἦδη, εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὑπὸ τὸν
τίτλον « Θέματα καὶ Θεάματα » ὁ ἀρθρογράφος ἐξέχυσεν
ὄλους τῆς ψυχῆς του τοὺς θησαυρούς. Ἡ πομπώδης ἀσυ-
ναρτησία, ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς ἔβρεως πρὸς δολοφονη-
θέντα νέον, ἄξιον συμπαθείας καὶ ἐκ μέρους τῶν προσω-
πικῶν του ἀκόμη ἐχθρῶν, ἡ ἀναιδῆς χλευσὴ πρὸς τὴν ἱερὰν
θλίψιν τῶν φίλων του, ἡ ὑπαρότης ἐν γένει τῶν σκέψε-
ων, ἀπετέλεσαν σύμφυρμα βδελυρὸν ἐκκολαφθέν, ἐν στιγμῇ
ἀκαταλλήλῳ καὶ ὑπὸ τὸν πυρετὸν τῆς παραφορᾶς, εἰς
πνευματικὸν τερατούργημα προκαλοῦν τὴν ἀποστροφὴν.

Δὲν μᾶς ταράσσουν καθόλου ἡ εἰρωνεία καὶ ἡ ὕβρις αἰ
ἀφορῶσαι ἡμᾶς καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἐκτέλεσιν ἱεροῦ καθήκον-
τος, ὅσον μᾶς προξενεῖ θλίψιν τὸ σύνολον τοῦ λιβέλου
διὰ λογαριασμὸν ταῦ ἐργάτου του.

Τοιαύτη ἐπιτροχίασις ἀπὸ τῶν στοιχειωδεστέρων ἠθικῶν
κανόνων προδίδει τὴν κυριαρχίαν ποταπῶν αἰσθημάτων
τὰ ὁποῖα οὐδεὶς λογικὸς χαλινοὺς ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ
καὶ παριστᾷ εἰκόνα ἀξιοθρήνητον δι' ἡν ὁ ἴδιος, πιστεύο-
μεν, θὰ ἐντραπῇ μίαν ἡμέραν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ νομίσῃ ἴσως ὁ συντάκτης δι' τὸ
ἀριστούργημά του ἐθριάμβευσε. Θὰ ἐξήρχετο τῆς πλάνης
ἀμέσως ἂν ἀνεζήτηι τὴν ἐξ αὐτοῦ αἰσθησιν ἐκτὸς τοῦ κύ-
κλου κιβδήλων θανμαστῶν.

ΟΥΤΙΣ.

Ἡ Σηροτροφικὴ ἐπιτροπὴ τῶν κυριῶν εὐχαριστεῖ
τοὺς κ.κ. Διον. Φιορᾶτον ἐν Αἰγύπτῳ, ἀποστείλαντα
ὡς συνδρομὴν δραχμ. 50 καὶ ἰωάννην Χαλιπόπουλον
ἐν Λονδίῳ ἀποστείλαντα διὰ τὸν αὐτὸν λόγον λί-
ρας ἀγγλικὰς δύο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΙΟΣ
ΛΕΙΒΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ἄστε την νά στέκεται στήν ἀφέλειά της
μὴ μοῦ τὴν πειράζετε!
Μιὰ φορὰ τῆς κτύπησε κλέφτης στήν καρδιά της
κι' ἀπὸ τότε σκιάζεται.

Μὴ μοῦ τὸ πειράζετε σᾶς παρακαλῶ,
τὸ καναρινάκι μου ποῦναι ντροπαλὸ,
ποῦναι δροσοστάλακτο καὶ γλυκὸ σὰ μέλι.
Νὰ τὸ καμαρώνετε; Ναι! Αὐτὸ τὸ θέλει!

Φλάκ-Φλούκι.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΑΗΛΩΣΙΣ

Πολλὰ καὶ διάφοροι ἀντιφατικαὶ φῆμαι διαδίδον-
ται περὶ τῶν ὑποψηφίων δημάρχων Ληξουρίου διὰ
τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Ἐπειδὴ ὅμως μεταξὺ τῶν
ἀναφερομένων ὑποψηφίων γίνεται λόγος καὶ περὶ
τοῦ νῦν δημάρχου κ. Σπ. Χαριτάτου, κρίνω καθήκον
μου ὡς συγγενῆς του καὶ ὡς ἐκλογεὺς νὰ γνωστο-
ποιήσω εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ Δήμου Ληξουρίου, ὅτι
δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐκτεθῆ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὡς ὁ ἴδιος
πολλάκις ἐδήλωσε τοῦτο ὀρκισθεὶς εἰς τὰ ὄστα τοῦ
πατρός του καὶ ἐβεβαίωσεν εἰς ἐντίμους συμπολίτας,
ὅτι ἂν ἐκτεθῆ ὑποψήφιος νὰ τὸν πτύωσιν εἰς τὸ πρό-
σωπον ἐν μέσῃ ἀγορᾶ.

Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἐπροθυμοποιοῦντο τινεὶς
φίλοι του νὰ τὸν προτείνουν ἐναντίον τῆς ἀμετατρέ-
πτου θελήσεώς του, αὐτὸς θὰ δηλώσῃ καὶ θὰ ἐνεργ-
γήσῃ νὰ τὸν προτείνουν ὡς ὑποψήφιον σύμβουλον
ὡς ἐπραξεν ὁ κ. Ἀρδαβάνης κατὰ τὰς παρελθούσας
ἐκλογάς, διότι ἐννοεῖ νὰ τηρήσῃ τὸν ἱερὸν ὄρκον
του καὶ νὰ μὴ ἀθετήσῃ τὸν λόγον του, ἀφοῦ μάλι-
στα ὡς ἰσχυρίζεται, δὲν τοῦ ἐπιτρέπει πλέον ἡ ὑγεία
του νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰ πολιτικά.

(Ληξούριον) **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζομεν κατὰ καθήκον τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐ-
χαριστίας εἰς ἅπαντας τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας
τοὺς ὁποσδήποτε συμμερισθέντας τῆς θλίψεως ἡμῶν
ἐπὶ τῷ προώρῳ θανάτῳ τῆς πεφιλημένης μας Ἀγ-
γελικῆς.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Οἰκογένεια **ΜΑΛΙΣΣΙΝΟΥ.**

Ὁ Δαυρέντιος κι' ἡ Ἄννα πᾶν κι' οἱ δύο στήν Ἀθήνα
γὰ νὰ φέρουνε καλέλα δλο νουβωτέ καὶ φίνα
νὰ φοροῦν γυναῖκες, ἄνδρες, κοπελοῦλες, μαθηταί,
καὶ μονάχα γὰ παπάδες δὲν θὰ φέρουνε ποτέ.

Καὶ πάλιν ἀναγράφομεν πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων,
διε μεγάλην συλλογὴν καὶ πλοῦτιον κασμηρίων
διὰ ῥαφήν ἑαρινῶν καὶ ἄλλων ἐνδυμάτων,
μοναδικῆς ποιότητος καὶ στερεῶν χρωμάτων,
ὁ Ματαράγκας ἔλαβε ὁ ῥάπτῃς μας ὁ μόνος
αὐτὸς ποῦ σ' ὄλους ἔρραψε τὰ ῥοῦχα τοῦ χειμῶνος
κι' ἔμειναν ὅλοι ἐντελῶς κατενχαριστημένοι.
Ἐκεῖ λοιπὸν γὰ φορεσιὰ καθέννας ἄς πηγαίη.

Ἀπεβίωσεν ἐκ στομαχικοῦ νοσήματος ὁ ἀγαπη-
τὸς τοῖς πᾶσι **ΚΑΡΜΕΝΟΣ ΜΠΟΧΑΤΖΑΡ** ὁ φαι-
δρός καὶ ἀνοικτόκαρδος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀπάνω
στὸ ἀμαξάκι του παρηκολούθει εἰς πᾶσαν διασκέδα-
σιν καὶ πανήγυριν τοῦ τόπου. Συλλυπούμεθα τὴν
οἰκογένειάν του.

Εἰς τὰ καταστήματα Ἄνδρ. Λυκούδη (οἰκία Κο-
μποθέκρα) εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ εἶδη ψιλικῶν μὲ
μεγάλην ἐκπτώσιν τιμῶν. Τελεῖα συλλογὴ καρτῶν.
Δαντέλες κεντήματα, νήματα, ὑφάσματα καὶ ἀρώματα
Εἰς τὸ τμήμα τοῦ παντοπωλείου, ὅλα τὰ ἀποικια-
κὰ εἰς λίαν εὐθηνὰς τιμάς.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Ἄτμοπλοία ΑΥΣΤΡΟ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ.

Τὸ ἀτμόπλοιον **ΣΟΦΙΑ ΧΟΕΜΒΕΡ** ἀναχωρεῖ τὴν
9 Ἀπριλίου 1907 ἡμέραν Δευτέραν ἐκ Πατρῶν,
κατ' εὐθείαν διὰ Νέαν Ὑόρκην καὶ ὅλας τὰς πόλεις
τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.
Διὰ εἰσιτήρια καὶ πᾶσαν πληροφορίαν παρὰ τῷ
κ. Παν. Χ. Χαράκτῃ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τρα-
πεζιτικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην
προθεσίαν ἢ διαρκεῖς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1 2	τοῖς 100	διὰ καταθέσεις	6	μηνῶν
2	»	»	»	»	1 ἔτους
2	1 2	»	»	»	2 ἐτῶν
3	»	»	»	»	4 ἐτῶν
4	»	»	»	»	5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται τῇ ἐκ-
λογῇ τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΣΙΔΗΡΑ ΣΙΔΗΡΩΜΑΤΟΣ ΔΙ' ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Τελειοτάτου συστήματος. Ἐγγυημένη δαπάνη
6 λεπτά καθ' ὥραν. **ΚΑΜΙΝΕΤΑ** χωρὶς φυτίλι ἀπὸ
2 δραχμὰς μέχρι 30. Παρὰ τῷ Πρακτορεῖῳ Ἑλλη-
νικῆς Ἐταιρίας οἰνοπνευματων. (Παλαιὰ Μοιραρχία.)
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΥΠΟΙΣ «ΛΕΟΝΤΟΣ» Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.